

stoffer, der tænkes på, er stoffer fra den såkaldte effektliste, som miljø- og energiministeren har udstedt i slutningen af 1996. Forslagsstillerens mål som opridset her kan jeg fuldt ud tilslutte mig. Men midlerne til at nå målet er jeg af flere grunde bestemt ikke enig i.

For det første, og det vil miljø- og energiministeren redegøre for også – det vil Enhedslistens repræsentanter sidde og vente på fra os begge – vil jeg understrege, at en ensidig dansk mærkningspligt på dette område let vil kunne blive opfattet som en ulovlig handelshindring i forhold til EU-reguleringen, som fastsætter mærkningsregler for disse stoffer og produkter.

Da der er tale om en totalharmoniserende regulering, vil en traktatkrænkelsessag let kunne blive en realitet, hvis vi ensidigt indfører krav til deklaration af stoffer inden for dette område. Det kan jo ikke alene være noget, som vi ville kunne bruge til at lave handelshindringer, men andre kunne gøre det tilsvarende på andre områder, der ville være skadelige så vel for os som land som for os i forhold til de ambitioner, vi har på miljøområdet. Derfor er der grund til at tage denne indvending alvorligt.

For det andet er effektlisten ikke og bør heller ikke blive en forbudsliste, men er tænkt som et signal til fremsynede virksomheder om at søge at undgå de stoffer, der er nævnt på listen. De stoffer, som findes på effektlisten, skal allerede i dag mærkes efter reglerne i kemikalieloven.

Hertil kommer, at et stoffigt produkt kun bør deklareres, hvis det kan være et problem i det konkrete produkt eller i den konkrete sammenhæng. For at understrege det kan jeg nævne, at f.eks. nikkel, som står på effektlisten, ikke nødvendigvis er et problem i rustfrit stål. Sagt med andre ord rammer forslaget på en række punkter også alt for bredt.

For det tredje vil forslaget på en uhensigtsmæssig måde betyde nye administrative byrder for en lang række brancher og faggrupper, uden at det står mål med det, der er målsætningen, f.eks. for de praktiserende læger, der nu vil skulle til at indberette forbrugerhenvendelser. Det går stik imod regeringens bestræbelser for at lette erhvervene for så mange administrative byrder som muligt.

Ud fra en retssikkerhedsmæssig synsvinkel er jeg heller ikke begejstret. Ukritisk offentliggørelse på Internettet af alle anmeldelser fra forbrugerne om u- eller fejldeklarerede produkter, som på ingen måde har været efterprø-

vet eller seriøst behandlet, hører ikke til i vores retstradition.

Det lyder meget pænt, når man siger det. Det ser meget pænt ud, når man skriver det; men virkeligheden vil blive et jageri efter modbydeligheder i en konkurrence for at være de rene, uden at man kan fremvise eller dokumentere, at man selv har rent mel i posen. For en offentliggørelse af en anmeldelse af et produkt er baseret på den blotte mistanke; det vil så betyde, at en virksomhed, mod hvis produkt mistanken retter sig, heller ikke vil have nogen som helst mulighed for at blive hørt forinden.

Endelig angår forslaget ændringer i produkt-sikkerhedsloven, som er en såkaldt residuallov, altså en restopsamlingslov, det vil sige et sikkerhedsnet af regler, som gælder, når der ikke i forvejen er specialregler om krav til produkters sikkerhed.

For kemiske stoffer er der imidlertid allerede regler i kemikalieloven, som administreres af Miljøstyrelsen. Derfor må jeg sige, at forslaget om at sætte specialregler om kemi ind i en bred lov med mange forskellige forbrugsprodukter ikke er nogen god idé.

Men jeg lægger også vægt på de oplysninger, jeg har fået fra både miljø- og energiministeren og arbejdsministeren om, at den eksisterende lovgivning i tilstrækkeligt omfang tager højde for de synspunkter og de formål, som er indeholdt i Enhedslistens forslag. Alt sammen peger på, at en ændring af lov om produktsikkerhed ikke er nødvendig. Ja, den vil, som jeg har nævnt det, af øvrige grunde ligefrem være uheldig.

Samtidig vil jeg dog gerne benytte lejligheden til at understrege, at forslaget, som jeg også indledte med at sige det, faktisk er båret af nogle rigtige og gode hensigter, som man ikke skal ødelægge ved en dårlig gennemførelse. Og jeg vil håbe, at miljø- og energiministeren også får lejlighed til at uddybe de initiativer, som allerede er præsenteret, og som vil blive drøftet her i Folketinget lidt senere på foråret, så vi i fællesskab får bragt os nærmere til at realisere de målsætninger, vi er fælles om.

Bjarne Laustsen (S):

Som udgangspunkt er Enhedslistens forslag et sympatisk forslag. Det er helt afgørende for det moderne menneskes trivsel, at man kan stole på, at de varer, man putter i indkøbskurven, ikke er sundhedsskadelige. Det gode liv hænger med andre ord uløseligt sammen med tilliden